

ORANJESTAD — Een bord bij de ingang wees Jacobus van Lis op de aanwezigheid van een spirituele wereld bij Casibari. Tien jaar lang onderzocht hij de rotstuin en maakte hij contact met wezens uit deze wereld. Het resultaat van de antroposofische speurtocht is te lezen in een 168 pagina's tellend boek *Hoe leer ik communiceren met de spirituele wereld - De lessen van Casibari*.

door Sharina Henriquez

In het boek beschrijft auteur Van Lis zijn ontmoetingen met natuurwezens van meer dan 250 bomen en keien en laat hij een heel ander Casibari zien dan menig bezoeker gewend is. De meeste bezoekers zijn overigens toeristen die, zoals Van Lis in zijn boek beschrijft, "meer belangstelling voor lawaai en het maken van foto's hebben dan voor spirituele zaken." Contact maken met de bomen en stenen deed de auteur dan ook voornamelijk op rustigere momenten in de vroege ochtenduren of later op de avond. "Om te communiceren moet je je kunnen concentreren. Je moet je hoofd vrijmaken en creatief zijn. Laat je rechter hersenhelft die je gevoel aanstuurt meer werken dan je linkerhelft die je ratio regelt."

Van Lis, die al jaren met bomen in tuinen over de hele wereld praat, vertelt dat het eerste contact met de spirituele wereld van Casibari niet van een leien dakje ging. Na een paar aanwijzingen van onder ander een *palo di bonchi* en een grote steen, die hij omschrijft als de zwijgende rots, stuitte Van Lis op een boom vlakbij de ingang van het park. Tot zijn grote

verbazing bleek juist in deze, een wat iele kalabasboom, het natuurwezen te herbergen die hem leerde hoe hij contact kon maken met de andere bomen en stenen in Casibari. "Bij het contact maken draait het allemaal om codes. Net als in de reële wereld, waar wij codes hebben. Als Nel Oduber straks de carnavalskoningin kroont, weet iedereen in de zaal wat er gaat gebeuren en hoe men zich moet gedragen. Deze gedragsvormen zijn te vergelijken met de codes om met de spirituele wereld in contact te treden."

SLIJMEN

In zijn boek staan meer dan vijftig regels, wetten en aanwijzingen, zodat de lezer zelf kan proberen door te dringen in de spirituele wereld en de kennis toe te passen. Vooral dat laatste vindt Van Lis belangrijk. "Ik heb het boek niet geschreven voor mensen die alleen iets willen leren, maar voor degenen die er iets mee gaan doen." Het boek bevat daarom ook een plattegrond van Casibari waarop alle rotsen en bomen staan aangegeven die worden behandeld. Zoals de kalabasboom die volgens de schrijver mensen op een vrij gemakkelijke manier introduceert in de spirituele wereld. De code is dat je op dezelfde manier contact met de boom maakt als met een mens, vertelt Van Lis. "Eerst houd je een beetje afstand en concentreer je je. Daarna vertel je wie je bent en dat je graag contact

Koos van Lis wijst naar een van de 250 bomen die hij in Casibari heeft 'geïnterviewd' voor zijn boek over het leren communiceren met de spirituele wereld.

wilt maken. Als het niet direct lukt, ga ik slijmen. Net als bij mensen vinden bomen het ook leuk om aardige dingen over zich zelf te horen. Dus zeg ik bijvoorbeeld wat heb je mooie bladeren. Als de boom het goed vindt, voel je een duwtje tegen de onderkant van je benen, richting de boom. Daarna kan je met de boom gaan praten of hem aanraken." Als een

boom of steen niet met jou wil praten, dan is dat ook heel duidelijk, aldus de auteur. "In Athene heb ik wel eens een chagrijnige boom gehad die weigerde te praten. Maar dat is uitzonderlijk. In Casibari is er ook een chagrijnige rots, maar daarmee valt wel te communiceren." Mensen die nog steeds moeite hebben om contact te maken,

laat hij eerst kennismaken met de rotsen en keien. In het boek staan veel foto's die op een dier of mens lijken en daarmee hoopt Van Lis dat men op een andere manier gaat waarnemen en zo los komt van wat hij noemt 'eenzijdig materialisme'. Tijdens een wandeling door het park wijst hij op een groot rotsblok bij de ingang die hij in zijn

boek de olifant noemt, een naam die overigens toeristen onafhankelijk van elkaar aan de steen hebben gegeven. "Ik vond het aanvankelijk een rinoceros, maar ach dit keer krijgen de toeristen de eer in mijn boek. Het gaat ook niet om wat ik zie, maar wat je zelf waarneemt. Je moet daarmee gaan spelen, creatief zijn. En daarbij vooral fun hebben."

Wie pret maakt tijdens zijn eigen zoektocht naar de spirituele wereld, wordt immers een stuk ontvankelijker, aldus Van Lis. "Een foto's van de rotsen maakte, ging eerst zeer serieus te werk. Dat werkte niet. Pas toen hij lol kreeg, werd hij besmet door de geest. Dan ga je erin geloven."

Wie lol kan maken met keien, kan de volgende stap uitproberen: praten met bomen. Er kan bijvoorbeeld een gesprek aangeknoopt worden met de dertien 'liefdesbomen' in Casibari, een groep watapana's, kenepa's en wayaca-bomen die bij elkaar staan. Van Lis besteedt een heel hoofdstuk aan de bomen die voor een 'extase' kunnen zorgen en een ervaring die men mogelijk maar een keer in zijn leven mee maakt.

SCEPTISCH

Op Aruba bevinden zich ook andere plekken die volgens Van Lis een spirituele wereld herbergen, zoals Alto Vista en Seroe Crystal. Maar Casibari is voor de schrijver wel een bijzondere plaats, omdat de tuin vele natuurwezens bevat. Bovendien is hij ervan overtuigd dat het zijn taak was om ze te interviewen en de wereld te openbaren voor andere mensen. Hij is zich overigens bewust dat mensen sceptisch over zijn bevindingen zijn en het 'praten met bomen' als onzin beschouwen. "Ik laat me daardoor niet beïnvloeden. Het is een geloof en je gelooft of niet. Soms ga ik in discussie, andere keren laat ik het gewoon aan mij voorbij gaan. Belangrijk is dat iemand iets gaat doen naar aanleiding van mijn boek. Dat is zelf naar Casibari gaat en het ervaart."